

Det maa dog siges at være irrationelt at stille Grundejere væsentlig anderledes end alle Ikke-Grundejere. Mindretallet kan derfor kun fraraade Flertallets Forslag, der vil afføde en vilkaarlig Beskatning, forskellig i de forskellige Egne, vil medføre en i 50 Aar varende Dobbeltbeskatning, der for de paagældende Ejendomme indfører en i 50 Aar vedvarende ny Grundskat, og som endelig i sine Konsekvenser ikke er en Jernbaneskyld alene, men en almindelig Værdistigningsskat.

Det af Mindretallet fremsatte Forslag tilsigter kun i store Hovedtræk at anvise det Princip, der formentlig bør fastholdes, og gør ikke Fordring paa i alle Enkeltheder at være fyldestgørende. Mindretallet har ikke anset det for sin Hovedopgave at skaffe Anlægssummen dækket, men er gaaet ud fra, at det, man ved en Lov som denne tilsigtede, ikke var i al Almindelighed at lægge en forøget Byrde paa de Egne, der i Forhold til saa mange andre længe har maattet savne de Fordele, som andre paa et langt tidligere Tidrum og uden derfor at blive ekstra beskattede have nydt godt af, men at det, man i Virkeligheden tilsigtede, var at skaffe Staten nogen Indtægt ved at beskatte de Grundejere, der ved Salg af Byggegrunde høstede en Fordel frem for andre, idet man dog maa fastholde, at denne særlige Fordel virkelig maa være en opnaaet Fordel, førend man kan tænke paa at beskatte den.

For at undgaa den forskellige Byrde, som Flertallets Forslag kan komme til at paalægge de forskellige Egne, foreslaas det, at Egnene straks afgrænses af en Rayonkommission — idet man forøvrigt i Lighed med Flertallet har overladt Vurderingen til de allerede ved Ejendomsskyldloven oprettede Vurderingsraad med tilhørende Appelinstans, Overskyldraadet.

Man henviser iøvrigt til Forslagets Bestemmelser om Skattens Udredning, dens Omfang, Bestemmelsen om den voksende afgiftsfri Del af Værdistigningen, hvilken Bestemmelse nærmest er foreslaaet for at have et Spillerum for Fejltagelser o. l., Bestemmelserne om Tilbagebetaling, hvis Værdiansættelsen ved Periodens Udløb viser sig at være for høj, o. s. fr.

Angaaende de Indvendinger, der fra Flertallets Side er gjort gældende imod en Afgiftsansættelse paa Grundlag af stedfundne Overdragelser, der gaar ud paa, at man ikke altid vil kunne lide paa de opgivne Overdragelsesværdier, at Ejendommens Salg vil kunne finde Sted ved Overdragelsen af Aktier, ligesom at Afgiften vil være truet eller omtvistelig i Tilfælde af Arv eller Gave, skal Mindretallet indrømme den delvise Berettigelse af disse Anker, men maa dog holde for, at man i langt det overvejende Antal Tilfælde ved hensigtsmæssige Bestemmelser maa kunne undgaa disse Skær — og maa i hvert Fald bestemt hævde, at de Fejl, der af disse Aarsager — trods alle Forholdsregler — maatte indløbe, ikke taaler Sammenligning med de Uretfærdigheder, som vil opstaa ved at erlægge en i 50 Aar fortsat aarlig ret betydelig Afgift, der alene er baseret paa Vurderinger, og hvis Beløb i mange Tilfælde vil være mere end den paagældende Ejendom overhovedet ved almindelig Brug (Dyrkning) vil kunne yde, og som i alle Tilfælde, hvor Salg endnu ikke har fundet Sted, maa betragtes som en af Ejeren forskudsvis udredet Ydelse af den Fordel, som han endnu ikke selv har opnaaet, og som han ingen absolut Sikkerhed har for nogen Sinde at opnaa.